

Albrechtsen]

skulle blande Grønlandsrammen ind i sagen. Sådan har jeg forstået det. Det er jeg helt enig i, men det forekommer mig, at ministeren alligevel på en eller anden bagvendt måde gør det. Jeg synes, man skulle se på det argument, hr. Preben Lange fremførte. Det taler sit tydelige sprog om, at de værdier, der er oparbejdet af det grønlandske samfund, ikke bare skal indhøstes af den danske statskasse. Det er et klart argument, og jeg håber, det gør indtryk på det radikale venstre, der bærer hele ansvaret for, at denne sag går så galt, som den gør. Jeg håber i det mindste, når det nu skal være på den måde på grund af det radikale venstre, at det argument gør indtryk på det radikale venstre, så der, når vi skal diskutere spørgsmålet om størrelsesordenen af de grønlandske penge, i nogen grad kan rådes bod på det, man har gjort ved at sikre regeringen dens flertal i denne sag.

Søren B. Jørgensen (S):

Hovedargumentet for ikke at stemme for dette forslag er, at det ikke er en statsopgave at drive disse erhvervsvirksomheder, og at staten ikke skal involvere sig i erhvervslivet. Der blev sagt, at staten selvfølgelig ikke skal lave marcipan eller, som hr. Povl Brøndsted sagde, staldrensere, som i øvrigt er nogle af verdens bedste, og at vi ikke skal bage småkager. Kjeldsens småkager er verdens bedste industrielt fremstillede småkager, lad mig sige det.

Hvorfor siger man så ikke, at staten ikke skal engagere sig i forskning og udvikling af meget avanceret medicinsk måleudstyr, for det beskæftiger den fabrik sig nemlig også med? Er det mere odiøst, end at staten, som det er tilfældet i dag, er involveret f.eks. i Padborg Godsregistrering? Lad os tage noget andet: Godthåb Fiskeindustri, Danske Biavleres Honningsalg, Byggeriets Maskinstationer, Dyrehavsbakken, hvor staten også har aktier. Det er der ikke noget odiøst i, men i at man har en udmærket drevet virksomhed.

Alle andre lande har for længst indset det fornuftige i et samarbejde mellem offentlig og privat kapital. Det har medført, at en lang række danske virksomheder er den norske stat, den svenske stat og mange andre lande medejere af, de har involveret sig deri.

Jeg har også et svar til hr. Collet, hr. Povl Brøndsted og fru Bente Juncker, der ikke

kan forstå vores modstand. Det er sporene, der skræmmer, må jeg sige det sådan? For nogle år siden havde vi en stor fabrik, der hed Zeuthen & Aagaard.

Den blev opkøbt af det engelske firma Gestetner, og hvor er den fabrik henne i dag? Lige uden for Randers havde vi en virksomhed i Ulstrup. Den hed Vølund, og den blev opkøbt af et svensk firma, og dagen efter blev den nedlagt, hvilket betød 170 arbejdsløse i denne lille by.

Jeg håber selvfølgelig ikke, at det samme sker med disse virksomheder, men muligheden er der. Hvis vi fortsætter den politik, vi hidtil har ført i dette selskab, er der 100 pct. sikkerhed for, at det ikke vil kunne ske dér.

Ministeren siger, at man har lavet en 4 pct.s stemmeretsbegrænsning. Må jeg spørge: hvor meget er den værd? Den kan jo laves om på en generalforsamling, og dertil kræves ikke, tror jeg, aktiemajoritet. Også her skræmmer sporene. Hvad skete der med Mejeriselskabet Danmark for nogle få dage siden? De knægtede samtlige mindretalsaktionærer og lavede stemmeretsbegrænsningen om. Det kan man ret hurtigt ændre, hvis man føler trang til det.

Det, vi gerne vil, er en fortsættelse af samarbejdet med den fornuftige investeringspolitik, der har været.

Collet (KF):

Jeg har altså meget vanskeligt ved at forstå socialdemokratiets argumenter. På den ene side bedyrer man, at uh, socialdemokratiet vil bestemt ikke have, at staten skal drive industri her i landet. Men på den anden side vil man ikke tage konsekvensen og tilslutte sig, at staten pænt og ordentligt sælger sin aktiemajoritet i Kryolitselskabet Øresund. De to ting hænger ikke sammen. Hvis man synes det ene, må man logisk også synes det andet. Man kan ikke synes begge dele på samme tid.

Socialdemokratiet sagde også, at det ville være betænkeligt, hvis udlandet opkøbte en del af det. Det kan man selvfølgelig have betænkelighed ved, men i et samfund som det danske, der er afhængigt af udlandet og eksport og import og den slags ting, er man nødt til at have nogenlunde frie forhold på dette område. Der er jo mange danske virksomheder, der etablerer sig i udlandet på til-